

عنوان مقاله:

نمادگرایی در طراحی معماری با رویکرد اندیشه‌های تربیتی در هنر معاصر

محل انتشار:

همایش ملی معماری شهرسازی عمران و گردشگری توسعه پایدار شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

معین کاکوئی - مدرس دانشگاه غیرانتفاعی دیلمان لاهیجان

رضا پرویزی - عضو هیئت علمی دانشگاه غیرانتفاعی دیلمان. لاهیجان

مهسا کاکوئی - دانشجوی کارشناسی معماری. دانشگاه غیرانتفاعی دیلمان لاهیجان

خلاصه مقاله:

ضرورت علم آموزش و تربیت همواره در طول تاریخ مورد توجه قرار داشته و بر خلاف بسیاری از علوم ارمغان دوره‌ی مدرن نمیباشد. تاریخ علم آموزش را شاید بتوان به شکل مدون از 300 سال قبل از میلاد مسیح و در تفکرات فیلسوف بزرگ افلاطون، موسس اولین آکادمی جستجو کرد و پس از آن نقش ارسطو نیز بسیار حائز اهمیت خواهد بود. از همین رو در میان فیلسوفان پارسی، فارابی علاوه بر طرح مسئله و بیان مبانی نظری وارد حوزه‌ی مبانی عملی هم شده و بهاستناد مطلب بالا این فیلسوف ایرانی حوزه تربیت را بر خلاف همکاران مشایی خود، محدود به کلاس درس و آکادمینکرده و حوزه آنرا به کمک معماری و نقش نمادپردازی در معماری واره عرصه‌های اجتماعی و عمومی نموده است. بدین ترتیب نگارنده در این مقاله به دنبال بیان مبانی نظری نهفته در شیوه تربیتی و همچنین مبانی عملی آن در حوزه معماری و به طور مشخص نمادپردازی در معماری میباشد. جامعه آماری مورد پژوهش در این مقاله مجموعه ای از یافته در سه حوزه معماری، نقاشی و مجسمه سازی میباشد که با استفاده از روش تحقیق توصیفی - تحلیلی مورد بررسی قرار خواهد گرفت. در انتها نیز با مقایسه و تحلیل یافته در صدد یافتن نتایجی فرموله شده برای افزایش بار نمادی گرای و تربیتی بناهای معماری خواهیم بود. در پایان نیز به نظر میرسد آیتم هایی همچون توجه به فرهنگ و زمینه اجتماعی مردم در فرآیند طراحی نقش ویژه‌ای در طراحی معماری با رویکرد تربیتی خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

نماد گرایی، معماری، مجسمه سازی، نقاشی، اندیشه های تربیتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/403464>

